

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, ponieważ Parlament nie umożliwił stronie skarżącej zajęcia stanowiska w sprawie stwierdzonych nieprawidłowości.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia normy prawnej w zakresie, w jakim:

— wkłady pieniężne są legalnym sposobem finansowania;

— skarżąca została potraktowana w sposób dyskryminujący w odniesieniu do jej budżetu w porównaniu z innymi europejskimi partiami politycznymi;

— prawo do bycia wysłuchanym przed przyjęciem niekorzystnego środka indywidualnego nie było przestrzegane.

4) Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy, ponieważ Parlament wykorzystał przeszkody finansowe w celu ograniczenia środków działania partii politycznej, której ideałów nie podziela pewna liczba członków Parlamentu.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2013 r. — AEMN przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-679/13)

(2014/C 85/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alliance européenne des mouvements nationaux (AEMN) (Matzenheim, Francja) (przedstawiciel: adwokat J.P. Le Moigne)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2013 r., częściowo powtórzonej decyzją z dnia 14 października 2013 r. i w której ustalono ostateczny przydział przyznany przez Parlament Europejski na rzecz Alliance Européenne des Mouvements Nationaux na rok 2012 na kwotę 186 292,12 EUR i w konsekwencji postanowiono, że Alliance Européenne des Mouvements

Nationaux powinno zwrócić kwotę 45 476,00 EUR, uwzględniając, iż kwota 231 412,80 EUR została już przyznana skarżącemu stowarzyszeniu;

— obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania i zasądzenie od niego z tego tytułu na rzecz Alliance Européenne des Mouvements Nationaux kwoty 20 000,00 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty, które co do istoty są identyczne lub podobne do zarzutów podniesionych w sprawie T-678/13 AEMN przeciwko Parlamentowi.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2013 r. — Bilbaína de Alquitranes i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-689/13)

(2014/C 85/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Vizcaya, Hiszpania); Deza a.s. (Valašské Meziříčí, Republika Czeska); Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Hiszpania); Koppers Denmark A/S (Nyborg, Dania); Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Zjednoczone Królestwo); Koppers Netherlands BV (Uithoorn, Niderlandy); Rütgers Basic Aromatics GmbH (Castrop-Rauxel, Niemcy); Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia); Rütgers Poland Sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Polska); Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Zjednoczone Królestwo); Grupo Ferroatlántica, SA (Madrid, Hiszpania); SGL Carbon GmbH (Meitingen, Niemcy); SGL Carbon GmbH (Bad Godesberg am Hallstättersee, Austria); SGL Carbon (Passy, Francja); SGL Carbon, SA (La Coruña, Hiszpania); SGL Carbon Polska S.A. (Racibórz, Polska); i ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem i C. Mereu)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;

— stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu w zakresie, w jakim klasyfikuje CTPHT jako H400 i H410;

— obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 944/2013 z dnia 2 października 2013 r. dostosowującego do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (rozporządzenia CLP) (Dz.U. L 261, s. 5) w części, w której pak, smoła węglowa wysokotemperaturowa, numer CAS 65996-93-2 (zwany dalej „CTPHT”), jest klasyfikowany jako „Aquatic Acute 1 (H400)” i „Aquatic Chronic 1 (H410)” (zwanej dalej „zaskarżonym aktem”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zaskarżony akt jest niezgodny z prawem, gdyż narusza przepisy rozporządzenia REACH i rozporządzenia CLP dotyczące zaklasyfikowania materiałów jako toksycznych dla środowiska wodnego oraz badań, które należy uznać w tym zakresie, jak też zasadę równego traktowania, w zakresie w jakim odrzuca badania przeprowadzone zgodnie z rozporządzeniem REACH i wytycznymi OECD i wymaga przeprowadzenia testów, które nie są oparte na uznanej metodzie standardowej.
- 2) Zaskarżony akt jest niezgodny z prawem, gdyż jest oparty na oczywistym błędzie w ocenie, bo nie uwzględniono w nim obojętnych właściwości CTPHT, które mają wyraźne istotne oddziaływanie na badanie światłem UV i na zastosowanie metody podsumowującej. Określono w nim współczynniki M dla składników PAH, nie dokonując prawidłowej oceny przywołanych badań, i odrzucono informacje dostarczone przez skarżące bez wystarczającego uzasadnienia.
- 3) Zaskarżony akt jest niezgodny z prawem, gdyż narusza zasady przejrzystości i prawa do obrony obowiązujące w prawie Unii.

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2014 r. — Republika Czeska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-27/14)

(2014/C 85/38)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2013) 7221 final z dnia 4 listopada 2013 r. wzywającej do uchylecia decyzji czeskiego ministra handlu i przemysłu, która przyznaje w odniesieniu do instalacji przeznaczonych do magazynowania gazu w miejscowości Dambořice odstępstwo od krajowych przepisów prawnych wykonujących dyrektywę 2003/55/WE⁽¹⁾ dotyczącą zasad dostępu osób trzecich, oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 ust. 1 TFUE

Skarżąca podnosi w tym względzie, że Komisja wydała zaskarżoną decyzję, działając w sposób ewidentnie sprzeczny z wyrokiem Sądu z dnia 6 września 2013 r. w sprawie T-465/11 Globula przeciwko Komisji.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 22 ust. 4 dyrektywy 2003/55/WE

Skarżąca podnosi w tym zakresie, że Komisja wydała zaskarżoną decyzję po upływie terminu przewidzianego w art. 22 ust. 4 dyrektywy 2003/55/WE.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176, s. 57).

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2014 r. — Laverana GmbH & Co. KG przeciwko OHIM (BIO — INGRÉDIENTS VÉGÉTAUX — PROPRE FABRICATION)

(Sprawa T-30/14)

(2014/C 85/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Laverana GmbH & Co. KG (Wennigsen, Niemcy) (przedstawiciele: J. Wachinger i M. Zöbisch, Rechtsanwälte)